



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobců: **a) Družstvo Papírníkova**, se sídlem Praha 4, Papírníkova 611, IČ: 614 62 331, **b) Občanské sdružení „NA OBZORU o.s.“**, se sídlem Praha 4, Pavlíkova 602, IČ: 270 52 893, oba zast. Bc. Miroslavem Gregorem, obecným zmocněncem, bytem Praha 4, Papírníkova 619/3, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, odbor stavební, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, pracoviště : Praha 1, Jungmannova 29, za účasti: CENTRAL GROUP 23. investiční a.s., se sídlem Praha 4, Na Strži 65/1702, IČ: 639 99 102, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.7.2010, č.j.: S-MHMP 654911/2009/OST/Li/Cc,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního ze dne 29.7.2010, č.j.: S-MHMP 654911/2009/OST/Li/Cc se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci Družstvo Papírníkova náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci Občanské sdružení „NA OBZORU o.s.“ náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Od ů v o d n ě n í:

Žalobci se podanou žalobou domáhají zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12, odboru stavebního ze dne 11.5.2009, sp.zn.: VYST/30956/2008/Št, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby nazvané „Obytný soubor Nad Modřanskou roklí“ na pozemcích parc. č. 873/166, 873/167, 873/168, 873/158, 873/159, 873/160 (ostatní plocha), 873/16, 873/33 (zastavěná plocha a nádvoří), 873/1, 873/48, 1217/1 (ostatní plocha) v k.ú. Kamýk, tj.

v území vymezeném na severu a západě komunikací Papírníkova, na jihu komunikací Gen. Šišky a na východě komunikací Novodvorská.

V odůvodnění žalovaný zrekapituloval průběh územního řízení a současně se vyjádřil k námitkám, uvedeným v odvolání žalobců proti prvoinstančnímu rozhodnutí, a to k podnětu k přezkoumání několika závazných stanovisek, s jejichž obsahem žalobci nesouhlasili. Jednalo se o závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 25.1.2009 č.j. J.HK/151/30538/09, závazné stanovisko ÚMČ Praha 12, odboru dopravy ze dne 22.10.2008, zn. P 12 40105/2008/OD/Ří, závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravy ze dne 27.8.2007, sp.zn. MHMP 321440/2007/DOP-04/Zi, závazná stanoviska ÚMČ Praha 12, odboru ochrany přírody a krajiny ze dne 6.2.2008 zn. P 12 1908/2008/OŽP/Pa a ze dne 30.1.2009 zn. P 12 2594/2009/OŽP/Pa, závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany přírody ze dne 23.1.2009 sp.zn. S-MHMP 801536/2008/OOP. Rovněž pak se žalovaný vyjádřil i k námitkám žalobců vůči různým verzím dokumentace a vůči nesrovnalostem při posuzování stavby, že se nezákonně měnilo výškové uspořádání staveb, k údajným nesrovnalostem při posuzování stavby z hlediska životního prostředí-formě pouhého stanoviska, poukazu na chráněné druhy živočichů v území atd. a i k tomu, že stavební úřad opřel své rozhodnutí o změnu Z 100/100, přičemž Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 30.10.2008 zrušil Opatření obecné povahy č. 1/2008, takže platí územní plán v podobě před revizí-změnou Z 1000/100.

Žalobci v žalobě uvedli, že napadají rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu a to pro vady řízení, neurčitost výroku rozhodnutí, pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ pro vydání napadeného rozhodnutí je v rozporu se zásadou materiální pravdy.

Žalobci namítali, že nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že řešení obytného souboru v obou dokumentacích je totožné. Uvedli, že z projektové dokumentace je patrné, že řeší jiné výškové uspořádání a „podlažnost“ staveb minimálně v uliční čáře při ul. Novodvorská, než je upravena ve směrné části Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy č. U 0599/2008. Tato změna projektové dokumentace má podle žalobců zásadní vliv na návaznost dopravy v klidu, studii zastínění, rozptylovou a hlukovou studii, znečištění ovzduší, akustickou studii atd. Předmětné tvrzení má pak oporu i ve stanovisku dotčeného orgánu na str. 7 zjišťovacího řízení, kde se uvádí, že projektová dokumentace byla měněna v průběhu zjišťovacího řízení. Žalobci namítali, že ani stavební úřad ani žalovaný se touto skutečností nezabýval, přičemž nebyla ani žadateli stavebním úřadem uložena povinnost doložit nová stanoviska a vyjádření k takové změně.

Žalobci také namítali, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje žádnou úvahu o tom, že daný záměr je v této lokalitě výjimečně přípustný a takovou úvahu neobsahuje ani prvoinstanční rozhodnutí, přestože tuto skutečnost žalobci namítali jak v rámci řízení před stavebním úřadem, tak i v podaném odvolání na str. 4.

Žalobci namítají nepřezkoumatelnost svojí námitky týkající se různých verzí projektové dokumentace předkládané v průběhu územního řízení. Podle žalobců nebyla řádně vypořádána námitka, že s konečnou verzí dokumentace nebyly seznámeny všechny dotčené orgány. Žalobci tvrdí, že stanoviska dotčených orgánů se vztahovala k jiné dokumentaci, než k té, podle které byla stavba nakonec umístěna a tudíž nevycházela ze spolehlivě posouzeného stavu věci. Žalobci uvedli, že mají na mysli navýšení počtu podlaží o 1-2 NP, minimálně v uliční čáře ul. Novodvorská, oproti původní projektové dokumentaci, a podle jejich přesvědčení stanoviska všech dotčených orgánů byla vydána před touto podstatnou změnou navrhovaného záměru.

Žalovaný se také podle žalobců nevypořádal s jejich námitkou, že výškové uspořádání staveb patří mezi závazné regulativy platného územního plánu hl. m. Prahy, když neuvedl, na

základě jaké právní úvahy došel k tomu, že tomu tak není. To, co v této části žalovaný uvedl, tedy „...úpravou se mění nikoli konkrétní výška budov, ale míra využití území. Tato míra může být naplněna různě. Úpravou se tedy výška budov neurčuje, odvolací důvod je tudíž neoprávněný.“, považují žalobci za nesrozumitelné a nepřezkoumatelné. Žalobci tvrdí, že stavba byla umístěna v rozporu s úpravou směrné části Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy č. U 0599/2008 ze dne 3.1.2008 č.j. S-MHMP 418933/2007/OUP, vydané Magistrátem hl. m. Prahy, odborem územního plánu, kde se uvádí, že je provedena změna ÚPn. z původního stavu-kód C v ploše OV, kód D v ploše SV na kód ve stávající ploše OV, kód E pro část plochy SV/29 323 m² vymezenou výkresovou přílohou, v ostatní ploše zůstává kód D. Podle žalobců ani stavení úřad ani žalovaný ve svých rozhodnutích neuvádějí, jaký regulativ je v území dle platného územního plánu hl. m. Prahy stanoven, a zda je s tímto regulativem navrhovaná stavba v souladu.

Žalobci také namítají, že stavební úřad v napadeném rozhodnutí nezdůvodnil a ani neuvedl, zda je založena existence nějaké urbanistické studie, i když mají za to, že její možná existence je ve zjišťovacím řízení dotčenými orgány naznačena.

Žalobci rovněž postrádají rozhodnutí podle ust. § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. mají za to, že pokud takové rozhodnutí mezi podklady pro vydání územního rozhodnutí chybí, je řízení zatíženo vadou, která může mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Postrádají informaci o vydání rozhodnutí o výjimce dle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb.

Ve vyjádření k žalobě se žalovaný vyjádřil k námitkám v ní uvedeným a měl za to, že obě rozhodnutí jsou dostatečně srozumitelná a odůvodněná, a proto navrhl žalobu zamítnout.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Předně je třeba konstatovat, že soud shledal důvodnou námitku žalobců, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje žádnou úvahu o tom, že daný záměr je v této lokalitě výjimečně přípustný a takovou úvahu neobsahuje ani prvoinstanční rozhodnutí, přestože tato skutečnost je namítána žalobci jak v rámci řízení před stavebním úřadem, tak i v podaném odvolání na str. 4. Je pravdou, že na této straně odvolání se uvedená námitka nachází a rovněž pak je pravdou, že se s ní žalovaný nikterak ve svém rozhodnutí nezabýval, nijak na ni nereagoval, což tedy činí toto rozhodnutí nepřezkoumatelným. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu se správní orgán musí vypořádat se všemi v odvolání uplatněnými relevantními námitkami, a pokud tak neučiní, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. např. rozsudek ze dne 26. 9. 2008, č. j. 2 As 50/2008 – 62).

Důvodnou soud shledal i námitku žalobců, že žalovaný se také nevypořádal s jejich námitkou, že výškové uspořádání staveb patří mezi závazné regulativy platného územního plánu hl. m. Prahy, když neuvedl, na základě jaké právní úvahy došel k tomu, že tomu tak není. Odvolací orgán k této námitce v odůvodnění svého rozhodnutí stručně uvedl, že: „...úpravou se mění nikoli konkrétní výška budov, ale míra využití území. Tato míra může být naplněna různě. Úpravou se tedy výška budov neurčuje, odvolací důvod je tudíž neoprávněný.“ Soud dal za pravdu žalobcům, že předmětné konstatování žalovaného pro svou značnou stručnost je až nesrozumitelné, není z něho zřejmé, jak k tomuto závěru žalovaný došel, což opět činí žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.

Pokud pak jde o námitku rozdílné projektové dokumentace, tedy předložené v různých variantách, v odvolání bylo namítáno, že projektová dokumentace, která byla předložena

Radě Městské části Praha 12 k posouzení, byla s maximálním počtem nadzemních podlaží v rozmezí 3 až 8 NP. Tuto projektovou dokumentaci odsouhlasila Rada Městské části Praha 12 usnesením č. 65.107.08 ze dne 11.11.2008/, 71.33.09 ze dne 24.2.2009. Komisi územního rozvoje však již byla předložena projektová dokumentace s počtem nadzemních podlaží v rozmezí 3+ až 8+ NP. Stavebnímu úřadu byla předložena projektová dokumentace s počtem podlaží 3 až 8 – reálně zpracovaných však 9 NP. Rovněž bylo v odvolání namítáno rozdílné doložení dopravního řešení, a to řešení napojení na pozemní komunikace. I zde má soud za to, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí není zcela zřejmé, jak se s touto námitkou žalovaný vypořádal. To, co žalovaný k této námitce ve svém rozhodnutí uvedl, není zcela vyčerpávající odpovědí na v této námitce uvedené skutečnosti, přičemž vyjádření žalovaného k tvrzení rozdílného doložení dopravního řešení, a to řešení napojení na pozemní komunikace zcela absentuje. Soud shledal, že v tomto směru je opět rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným, když žalovaný se s předmětnou námitkou řádně nevypořádal a neuvedl relevantní důvody.

Se zřetelem ke shora uvedenému nezbylo soudu než napadené rozhodnutí rozsudkem zrušit pro vady řízení, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a to jak pro nesrozumitelnost, tak i pro nedostatek důvodů /§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s./. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Soud se dále pak jednotlivými žalobními body s ohledem na nepřezkoumatelnost uvedených námitek zásadního charakteru nezabýval. Podle ustálené judikatury soud nemůže doplnit dokazování a věcně přezkoumat napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek, v nichž byla vytkána jeho nepřezkoumatelnost.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobci měli ve věci plný úspěch, proto jim přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč jak uvedeno ve II. a III. výroku tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. března 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová